

slag, som jeg for øvrigt ikke tror er ret praktisk, men jeg skal med Hensyn til det bemærke, at det ingenlunde er blevet godkendt af den medicinske Verden i Kristiania. Det var i Slutningen af 1892 og Begyndelsen af 1893 Genstand for en lang Diskussion i det medicinske Selskab i Kristiania, og den endte med, at man vedtog en Udtalelse med 41 Stemmer mod 18, som lyder saaledes: „Det medicinske Selskab, der ikke finder, at det af Rigsadvokat, Dr. Geh udarbejdede Forslag til Lov om Indseende med den offentlige Prostitution er betryggende i sanitær Henseende, udtaler sig for Unseligheden af en Lov, som tillader Udøvelsen af preventiv Kontrol i videre Udstrækning end af ham foreslaaet.“ Naar Spørgsmaalet altsaa bliver, hvad den medicinske Verden mener om dette Forslag af Dr. Geh, kan det ikke siges, at det finder ubetinget Bifald, ligesom jeg ogsaa først vil se paa, om det bliver gennemført af Lovgivningsmagten, forinden jeg tror det.

Som sagt. Jeg skal ikke dvæle ved dette. En Diskussion om dette Spørgsmaal vil jo bogstabelig sagt være uden Ende, hvis man vil gaa ind paa de Betragtninger, der kunne gøres gældende. Jeg har blot villet gøre disse Bemærkninger for at stille det klart, hvis yderligere behøves, hvad der er mit Standpunkt i denne Sag. Jeg haaber, at disse Bemærkninger i Forbindelse med, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, ville bevirke, at jeg ikke misforstaaes.

Bjerre: Jeg vil blot med Hensyn til den sidste Meddelelse om Birkningen af Prostitutionens Ophævelse i Norge tillade mig den Bemærkning, at Rigsadvokat, Dr. Geh paa det bestemteste paastaar, at der ikke foreligger noget som helst Bevis for, at der har været skrækkelige Følger deraf; men for Resten slete Ophævelsen saa hurtig, usforberedt og brat, at det nok kan tænkes, at der kan være kommet skadelige Følger, og at Dr. Geh's Forslag dog kan have virket til Gavn. — For Italiens Vedkommende skal jeg bemærke, at Sagen ikke blev gennemført. Ophævelsen gjaldt kun i to Aar, men blev aldrig udført i Birkeligheden, den stod kun paa Papiret. Loven blev givet i 1888 og affattet i 1891. Det kan ikke være tilstrækkelig solide statistiske Data, der haves paa Grundlag deraf.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal dertil bemærke, at de statistiske Data, jeg i denne Henseende benytter, har jeg naturligvis fra Sundhedskollegiet, og derefter er det oplyst, at straks efter Forandringen

i Italien viste det sig, at Antallet af syfilittiske Sygdomme i Hæren var forøget fra 4,25 til 10,25 pCt., og at en lignende stor Stigning viste sig i Befolkningen. Vist er det i alt Fald, at den italienske Regering er gaaet tilbage i denne Sag, og vendt tilbage til det gamle System. Dette er i alt Fald et uomtvisteligt Faktum. — Hvad Norge angaar, er der ligeledes meddelt mig fra samme Side, og utvivlsomt hidrørende fra officielle Meddelelser, de omtalte statistiske Oplysninger om Antallet af de af Lægerne i Kristiania anmeldte Tilfælde. De vare i 1888 182, bleve i 1889 274, i 1890 477, i 1891 432 og i 1892 502.

Formanden: Jeg skal nu give den ærede Forespørger Ordet til Afslutning af Forhandlingen.

Forespørgeren (Rosenørn): Om den højtærede Justitsministers Svar paa min Interpellation kan jeg ikke sige andet end, at jeg i højeste Grad beklager det, og jeg tilstaar, at uagtet det kommer fra den ærede Justitsminister, kan jeg ikke forstaa det. Det er mig ubegribeligt, at man, fordi der angaaende en bestemt Sag er mange forskellige Meninger, ikke skulde kunne haabe at finde den rette Løsning ved at sætte sagkyndige Mænd sammen til Undersøgelse af Sagen. Jeg tilstaar, at naar den ærede Justitsminister siger, at der er Tilbagegang i Sygdomstilfældene, har jeg nogen Tvivl om den komplette Paalidelighed af den Slags Tal. Jeg vil f. Eks. sige: hvor mange er der ikke, som kunne rammes af den Sygdom, men skamme sig derover og ikke omtale det for nogen, men bruge Palliativer for at blive kurerede? Sæt, at det f. Eks. er Folk, der leve i Egteskab; de tie ofte stille dermed, og saaledes kan der være mangfoldige andre Omstændigheder.

Med Hensyn til de Udtalelser, der have fundet Sted angaaende § 6 i Lov af 10de April 1874, om Forargelsen over Bestemmelsen om, at en Kvinde ved en simpel Resolution af Politiet kan tvinges ind i et Utugtshus, er det mig for det første en Fornøjelse at høre, at dette dog vil blive undersøgt. Men dernæst glæder det mig at kunne meddele, at hvad enten Undersøgelsen bliver af den ene eller den anden Natur, er det mig bekendt, at to ansete Mænd i Folketinget have i Sinds i alt Fald i næste Samling at indbringe et Forslag om, at Bemyndigelsen til uden videre ved Resolution at indlægge en Kvinde i et Utugtshus skal være hævet. Utugtshusene ere jo tillige blevne karakteriserede med deres umaadelig fordær-